

1. De Heer staat op in ma - jes - teit, Hij doet zijn ha - ters wijd en zijd al sid - de - ren - de vluch - ten.
 2. 't Recht - vaar - dig volk, in God ver - heugd, ver - blijdt zich en het juicht van vreugd: het heeft zijn wens ver - kre - gen.
 3. De weg moet wor - den toe - be - reid, voor Hem die door de vel - den rijdt, de He - re, hoog ge - pre - zen.
 4. Heer, toen U uit - trok voor uw volk, als gids hun voor - ging in een volk, kwam heel het land tot le - ven.
 5. Ge - wel - dig klonk des He - ren woord, een gro - te scha - re droeg het voort: de vij - and is ver - sla - gen.
 6. O Ba - sans ber - gen, he - mel - hoog, uw top - pen moe - ten ie - ders oog wel door hun trots - heid tref - fen.
 7. God zendt zijn mach - tig le - ger neer, tien - dui - zend wa - gens, dui - zend keer, om - ringd door eng' - len - scha - ren.
 8. Ge - loofd zij God met diep ont - zag, Hij o - ver - laadt ons dag aan dag met al zijn gunst - be - wij - zen.

4

Zij zijn ver - bijs - terd door het licht van 's He - ren hei - lig aan - ge - zicht, dat zij in doods - angst duch - ten.
 Het treedt te voor - schijn in het licht, komt jui - chend voor Gods aan - ge - zicht en dankt Hem voor zijn ze - gen.
 De rech - ter, die ver - druk - kers straft, aan we - du - wen haar recht ver - schaft, een va - der is voor we - zen.
 De heem' - len dro - pen voor de Heer, de God van Is - ra - ël kwam neer, de Si - na - i ging be - ven.
 De vors - ten vlucht - ten voor Hem uit, de vrou - wen deel - den rij - ke buit: God heeft zijn hulp doen da - gen.
 Waar - om ziet u af - guns - tig neer, op Si - ons berg, die Zich de Heer tot woon - plaats wil ver - hef - fen?
 Van Si - na - i is God, de Heer, als o - ver - win - naar, groot in eer, naar Si - on op - ge - va - ren.
 Die God is on - ze za - lig - heid, wie zou die hoog - ste ma - jes - teit dan niet met eer - bied prij - zen?

7

De bo - zen, Heer, hoe mach - tig ook, ver - waai - en snel als flar - den rook, door storm uit - een - ge - dre - ven.
 Heft Go - de blij - de psal - men aan, laat 's He - ren volk nu tot Hem gaan, laat al wat leeft Hem e - ren.
 God geeft wie een - zaam is, een thuis, Hij voert ge - van - ge - nen naar huis, zijn heil wil Hij hun to - nen.
 Daar heeft uw ei - gen volk ge - woond, U hebt dat volk uw gunst be - toond, U deed het niet ver - smach - ten.
 Zit u nog bij de kud - de neer? De vre - de schit - tert als wel - eer, als vleu - gel - pronk van dui - ven.
 God zelf heeft deze berg be - geerd, Hij wil daar eeu - wig zijn ge - eerd als ster - ke vorst en ko - ning. Toen
 U steeg om - hoog naar 't hei - lig - dom, bracht krijgs - ge - vang' - nen van a - lom in uw tri - omf - tocht me - de.
 Die God is ons een God van heil; Hij schenkt uit goed - heid, zon - der peil ons eeu - wig za - lig le - ven.

10

Uw toorn, o God, doet van om - hoog als was ver - smel - ten voor uw oog al wie U durft weer - stre - ven.
 Komt zingt en speelt, in Hem ver - blij, looft Hem ver - vuld van dank - baar - heid, looft Hem, zijn naam is He - re.
 maar Hij doet al wie Hem ver - laat en Hem hals - star - rig we - der - staat, in dor - re stre - ken wo - nen.
 Want was uw erf - deel uit - ge - put, het werd door U ge - laafd, be - schut. U gaf het nieu - we krach - ten.
 De sneeuw be - dek - te Sal - mons top, toen U, de ko - nin - gen, o God, ver - schrikt uit - een deed stui - ven.
 God zijn volk had uit - ge - lei - de koos Hij voor Zich in eeu - wig - heid de Si - on tot zijn wo - ning.
 U nam hun al - ler schat - ting aan en bent uw wo - ning in - ge - gaan, de tem - pel van uw vre - de.
 Hij kan en wil en zal in nood, zelfs bij het naa - d'ren van de dood, vol - ko - men uit - komst ge - ven.